

ת"פ 15958/06 - מדינת ישראל נגד סננד מעורף

05 ינואר 2014

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13-06-15958 מדינת ישראל נ' מעורף

בפני כב' השופטת שרתית זמיר

מדינת ישראל המאשימה

נגד סננד מעורף הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אלעד אמיר

הנאשם נוכח

ב"כ הנאשם עו"ד וולף גל מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

אמורה נאשם מיום 11/11/22 בשעה 14:43 מתיקבלת מסומנת ת/1;

דו"ח פעללה של פקח שלומי הרוש מתאריך 22/11/11 מתיקבל מסומן ת/2;

צילום הסכינים מתיקבל מסומן ת/3;

מצר השוטר לירון דנוך מיום 11/11/22 מסומן ת/4;

דו"ח מעצר של הנאשם מיום 11/11/22 מסומן ת/5.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

מציאות המחוקק הריני מודיעעה בזאת זיכוי הנאשם, מחמת הספק, מביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

העובדות

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה- עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

על-פי עובדות כתב האישום, בתאריך 22/11/11 בסמוך לשעה 11:50 ברחוב רוז'ינסקי בשוק הראשון לציון, החזיק הנאשם, מתחת לכסא בתא הנוסעים ברכבו, שני סכינים עטופים בשקית נילון ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה. לפיכך העמד הנאשם לדין בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

משנדרש הנאשם להסביר בכתב האישום, הודה בהחזקת הסכינים אך טען שהחזיקם למטרה כשרה. לדבריו, מדובר בשתי סכינים שנרכשו יחד זמן טרם תפיסתם ברכבו, לצורך שימוש ביתי- שחיטת כבש בחג המוסלמי- חג הקורבן. אלא שאוთם סכינים נשכחו ברכבו עד לתפיסתם על-ידי השוטר.

לחילופין טען, כי היה ובית המשפט ידחה את טענתו לפיה ההחזקת הייתה למטרה כשרה, הרי שיש בכל מקרה לזכותו מן המיחס לו בשל העובדה כי החיפוש שנערך ברכבו נעשה תוך חריגה מסמכות ולפיכך יש לפסול את הראייה שהושגה בעקבות החיפוש.

לאחר שמייעת הראיות בתיק זנה הנאשם בדבר אי חוקיות החיפוש ומiquid טענותיו בשאלת החזקה השרה.

פרשת התביעה

במסגרת פרשת התביעה, הוגשו לתיק בית המשפט, בהסכם, דוח הפעולה של פקד שלומי הרוש שתפס את הסcin ברכבו של הנאשם, תמונה הסכינים, דוח המעצר של הנאשם ואמרתו במשטרה.

- מדוח הפעולה של פקד שלומי הרוש- **ת/2**, עולה כי בחיפוש שנערך ברכב שהיה בחזקת הנאשם, נמצא מתחת למושב שסמוך לנוהג, בו קיים מקום לאחסון, שני סכינים מטבח גדולים, עטופים בתוך שתי שקיות נילון.

- מהתמונה שהוגשו לתיק בית המשפט **ת/3** עולה כי מדובר בסכינים חדשים, זיהוי לחלוון בגודלן ובצורתן.

- דוח המעצר **ת/5** מתעד את תגובתו של הנאשם במועד בו הודיע לו על מעצרו בגין החזקת סכין, ולפיה אמר

הנאשם: "מהשוק קנייתי".

- אמרתו של הנאשם **ת/1** ממנה עולה כי הנאשם מסר גרסה לפיה הסכינים נקנו בשוק לפי חג הקורבן, הונחו על ידו באותו ונשכוו במקומם.

הנאשם הסביר כי הסכינים נקנו כדי לשחוט כבשים בחג הקורבן, חג שעובדתית חל בתאריך 11/11/06, קרי שבועיים וחצי לפני המועד בו נתפסו על-ידי השוטר.

פרשת ההגנה

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם בלבד.

בחקירתו הראשית שב וטען כי שכח את הסכינים ברכב וכי הסכינים מלכתחילה יעדו לצורך שימוש ביתי כשר- שחיטתת כבשים בחג הקורבן.

הנאשם מסר כי הלכה למשעה מי שקנה את הסכינים היה אחיו הקטן ולא הוא.

בחקירתו הנגדית עמד הנאשם על גרסתו זו בנחרצות.

כשנשאל לפחותה הבדל בגרסתו שעיה שבבית המשפט טען כי הסכינים נקנו על-ידי אחיו, בעוד בחקירתו במשטרה מסר כי הסכינים נקנו על ידו, הסביר כי ביקש מהאחיו את התמודדות עם חקירה משטרתית מסוימת שאחיו צער בಗילו ומעולם לא נחקר במשטרה. בנסיבות הללולקח על עצמו גם את קניית הסכינים.

הנאשם שלל מכל וכל את האפשרות כי הסכינים נרכשו לצורך ביצוע עבירה כלשהי.

דין והכרעה

השאלה היחידה העומדת לדין בעניינו הינה השאלה האם החזקת הסכין על-ידי הנאשם הינה חזקה למטרה כשרה, כמשמעותה בסעיף האישום, ובאם הוכחה מטרה זו בעדות הנאשם.

העברת הנטול להוכיח שרשות החזקת הסכין אל כתפי הנאשם נועדה להקל עם גורמי האכיפה, תוך הטלת הסיכון באישום פלילי, ובהעדר ראיות לחוקיות החזקת הסכין, על הנאשםם ותוך העלאת הרתעה כלפי נושא סכינים באשר הם.

בסעיף 186 לחוק העונשין נקבע כי החזקת הסכין אסורה למעט אם הוכח כי החזקה למטרה כשרה. הפסיקה קבעה לא אחת כי כדי להוכיח מטרה כשרה, על הנאשם להראות כי החזקת הסכין באותה עת ממש נועדה לצורך מטרה ספציפית, ידועה וברורה מראש.

במקרה שבפנינו מצאתי את גרסת הנאשם בדבר העובדה כי רכש את הסכינים במטרה לעשות בהן שימוש עתידי הקשור

בשחיתת כבשים וכי שכח אותן ברכב גרסה מהימנה לחלוון. משכך מצאתי ליתן אמון מלא בגרסהו ולקבוע על בסיסה למצאים שבעובדתה.

סבירה אני כי טענת השכחה הוכחה במקרה זה כנדרש.

כבר מהרגע הראשון שהסכנים נתפסו ברכב, על-ידי השוטר, טען הנאשם כי קנה את הסכנים זמן מה לפני כן לצורך החג ושכח אותן ברכב (ר' בעין זה אמרת הנאשם ת/1, דו"ח הפעולה של השוטר בו מובאת גרסתו של הנאשם ת/2, דו"ח המעצר של הנאשם ת/5).

ה הנאשם חזר על גרסתו זו בעקבות גם במעמד מתן המענה לאישום וגם בעדותו בבית המשפט, בחקירתו הראשית וה נגדית.

גרסתו זו לא נסתרה ולא קוועקה בחקירתו הנגדית והוא גם הגיונית ומתיחסת עם מכלול הנסיבות, כפי שיפורט להלן.

ב"כ המשימה טען כי העובדה שה הנאשם מסר לשוטר שלומי הרוש כי קנה את הסכנים בשבוע וחצי לפני תפיסתם ברכב, מלמדת כי קנה אותם הלה למשעה אחרי חג הקורבן, שכן חג הקורבן חל בשבועיים וחצי טרם תפיסת הסכנים. עוד טען כי העובדה שה הנאשם מסר בבית המשפט כי אחיו היה זה שקנה את הסכנים גם הוא פוגמת בהימונתו ובמהימנותו גרסתו.

אומר עתה ומידי כי אין רואה את הדברים עין עין עם ב"כ המשימה בעין זה.

בכל הנוגע לעיתוי רכישת הסכנים - בכל אחת ואחת מההזמנויות, טען הנאשם בנחרצות כי קנה את הסכנים טרם חג הקורבן. העובדה כי לא דיק במועדיםணוגע לעובדה כי החג חל לפני שבועיים וחצי או בשבוע וחצי, אין בה כלל ועיקר כדי ללמד שהוא אכן רכש את הסכנים אחרי חג הקורבן. לכל היותר יש בה כדי להצביע כי חל אצלו בלבול במנין השבועות. בלבול שמתבונן בדברים יכול לקרות לכל אדם שאינו בבחינת מכונת דיק אוטומטית.

בכל הנוגע להבדל בין הגרסאות באשר לרכישת הסכנים, לא מצאתי כי מדובר בסתרה מהותית היורדת לשורש עדותם של הנאשם. אלא לכל היותר בהבדל הנוגע לנسبות האופפות את ביצוע העבירה.

מעבר לכך, על מנת שסתירה תחשב כסתרה מהותית, היא צריכה להיות מכונת מטרה שיש בה כדי תועלת לגורסת הנאשם. בנסיבות בהן הנאשם ממילא מודה בהחזקת הסכנים, מודה כי היה מודע לרכישתן והוא היה זה שהטמיןן ברכב, אין כל תלית מעשית לטענה כי נקנו בידי האח, שכן אין בה כדי לחשץ את הנאשם מהחזקת עצמה.

הדבר מלמד כי גרסת הנאשם לפיה מסר מלכתחילה כי רכש את הסכנים על ידו, אך נועדה למונע מהicho את עגמת הנפש הכרוכה בחקירה משטרתית שלא לדבר על התוצאות האפשרות הכרוכות בכך.

העובדת שהסכנים נתפסו במקומות שלא היה גלוי לעין אלא היו מונחות באותו תא שהיה צמוד למושב הנהג, מחזקת את

האפשרות שהנאשם שכח את דבר קיימן ברכב, והופכת אותה לאפשרות סבירה בהחלט. אין מדובר בסכינים שהיו גלוית לעין אלא מונחות בתוכו תא פנימי, ובנסיבות הללו האפשרות שהנאשם שכח דבר קיימן היא אפשרות סבירה.

זאת ועוד, העובדה כי מדובר בשתי סכינים זהות לחולוטין, חדשות, המצוויות באריזת המקורית, תומכת גם היא בגרסת הנאשם כי נרכשו ייחדיו לצורך שימוש עתידי כשר, והופכת אותה לग儒家 סבירה בהחלט.

פסקה עדכנית של בית המשפט המחוזי בעפ"ג 11-02-29225 בעניין ابو מדעם נ' מ"י קובעת כי טענת שכחה כמו כל טענה אחרת, היא טענה אפשרית ולגיטימית בעבירה של החזקת סכין אם הוכחה כנדרש, וניתן לקבללה ולזכות את הנאשם הטוען אותה.

בנסיבות בהן נתתי אמון מלא ובלתי מסווג בגרסת הנאשם, מצאתי כי גרסתו בנוגע לנسبות רכישת הסכינים ושיכחן ברכב הוכחה כנדרש, בשם לב שהינה הגיונית ומתיישבת גם עם הנسبות- מקום החזקת הסכינים ברכב וסוג הסכינים שנתפסו.

כאן המקום לציין בקצרה כי ראייתי את הנאשם בעומדו על דוכן העדים והתרשםתי ממנו באופן בלתי אמצעי.

הנאשם עשה עלי רושם מהימן. התרשםתי כי הנאשם הינו אדם פשוט ולא מתוחכם שהשיב באופן כנה לכל השאלות אותן נשאל.

התרשמות זו מתחזקת על רקע העובדה כי גם בפגש עם השוטר, הסכים הנאשם לחיפוש ברכב, שיתף פעולה באופן מלא, ומסר לשוטר מיזמתו אינפורמציה שהיא בה כדי פוטנציאל לפגוע בו, עת אמר לשוטר כי מס' ימים קודם לכן נעצר בחשד לביצוע עבירות התפרצויות.

זאת ועוד, כבר בהזדמנות הראשונה מסר הנאשם כי מדובר בסכינים שלו וזאת חרף העובדה כי נתפסו ברכב שלא היה בבעלותו ואשר אין מחלוקת שימוש גם אנשים אחרים.

התנהלותו יכולה ללמדת ומצבעה על נאשם שאינו מניפולטיבי או שסביר שיש לו ממה לחוש ומה להסתיר.

היסוד הנפשי הנדרש להרשעה בעבירה של החזקת סכין שלא כדין הוא יסוד "מודעות" (ר' קדמי "על הדין בפלילים חוק העונשין" חלק רביעי בעמ' 2106). "מודעות" הינה מודעות לטיב המעשה ולטיב ההתנהגות שבה נקט הנאשם. "מודעות" נגזרת מידעה ומדובר בהבנת מהותו של המעשה.

במקרה של שכחה, לא מתקיים ולא יכול להתקיים היסוד הנפשי של "מודעות" ומשכך הנאשם לא היה מודע ולא ידע כי הסכינים נמצאות ברכב כאשר הן נתפסו בו.

אני סבורה כי הנאשם עמד בונTEL, המוטל עליו, להוכיח- ברמה של "מazon ההסתברויות" האזרחי כי מלכתחילה החזיק בסכינים למטרה כשרה- קנה אותן למטרת שחיתת כבשים בחוג.

עמוד 5

זו הייתה מטרת החזקת הסכינים שנטפסו ברכבו, ולא יכול להיות ספק כי מטרה כשרה היא.

כמו כן, אינני סבורה כי הנאשם "בחר להמנע" מהותרת הסכין בביתו אלא הוא שכח שהסcin נותרה ברכבו.

לא הייתה כאן פוליה מודעת מצד הנאשם, ובנסיבות הללו כאמור, לא הוכח קיומו של היסוד הנפשי הנדרש להרשות בעבירה.

מכל האמור אני קובעת כי הנאשם הרים את הנטול הראיתי המוטל עליו ולפיכך הנאשם מצהה אותו מהעבירה שיוחסה לו בכתיב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלד על ידי אפרת אלברט